

[Thestrup.]

at modernisere arbejdet, begrænser og fordeler det rigtigt, vil vi meget let inden ret lang tid stå overfor yderligere forøgelse af personale, med nye lønningsbyrder og nye pensionsbyrder.

Hvis man nu, når jeg har sagt dette, siger til mig: lad os få beviser for, at der er noget at rette indenfor alle statsstyrelsens virksomheder og kontorer — ja, så svarer jeg, at jeg ikke kan give andre beviser end de eksempler, jeg har anført indenfor mit eget område: retsvæsenet; men det er dog vist en kendt sag, at justitsministeriet er et af de mest påpasselige og sparsommelige af ministerierne, så når det kan ske dér, er der stor sandsynlighed for, at det også kan ske andre steder.

Det er ikke alene indenfor planteriget, at de enkelte vækster har en tilbøjelighed til at vokse og brede sig, når klimaet er behageligt; det gælder også indenfor de offentlige institutioners verden, og jeg kan ikke nægte, at jeg tror, der er nogle styrelsesområder, hvor klimaet er blevet for behageligt under den høje regering.

Vi har i den sidste tid i finansudvalget været stillet overfor inventarspørgsmål, der har vakt vor overraskelse. Et par institutioner ude i landet — den ene under socialministeriet, den anden under landbrugsministeriet — kom med forslag til anskaffelse af inventar, der i alt fald tydeligt viste, at de ikke forstod, at vi befandt os i en tid, hvor staten og dens institutioner bør vise et godt eksempel i retning af at spare; for det kan nu ikke være nødvendigt for at få arbejdet på det pågældende sted godt udført, at der anskaffes sofaer med håndvævet betræk til 961 kr. pr. stk. eller skriveborde med teaktræsplade.

Jeg erkender, at jeg også har beskæftiget mig med små ting — småting, hvorom mange vil sige: hvor gider han dog! Men jeg tror, det har sin betydning at gøre det. Vi må ikke se bort fra, at der fra meget store dele af befolkningen ses hen til, hvorledes statens virksomheder administreres, og meget ofte er det, man i den forbindelse burde se på, netop sådanne ting som inventar, om arbejdsmetoderne er forældede o. lign., og finder man noget at kritisere — ja, så slutter man, at der ødsles i statsstyrelsen, og mange mener derfor, at så er

der heller ikke nogen grund for dem til at vise tilbageholdenhed, når de skal entrene med det offentlige, ud fra den gamle sætning, at ravnene lige så godt som kragerne kan tage det.

Det er derfor, jeg nævner disse ting. Hvis statens institutioner selv sparer, står de helt anderledes sikkert, hvis en privat erhvervsdrivende forlanger urimelige priser af staten. Hvis statens institutioner selv sparer, virker de som et eksempel, der meget ofte bliver fulgt og i alt fald bliver værdsat i befolkningen.

Jeg vil — for at der ikke skal være nogen misforståelse — gerne sige, at de ønsker, jeg her har fremsat, gælder alle styrelsesgrene. De gælder naturligvis også forsvaret. Mit parti og jeg selv har den indstilling, at vi anser det for uomgængelig nødvendigt at udvikle vort forsvar, således som det er bestemt; men vi ønsker ikke at holde på noget værdiløst, blot fordi der er tradition i det, og vi er lige så ivrige efter at afskaffe unødvendige udgifter i forsvaret som andetsteds. Det, der for os er det afgørende, er hærens evne til at kæmpe, hærens kampkraft — om jeg så må sige — ikke noget som helst andet.

Jeg skal samle det, jeg har sagt.

Jeg har foreslået, at man tager pristalsreguleringen op til drøftelse, og at man tager spørgsmålet om forhøjelse af den alder, hvori statens tjenestemænd har ret og pligt til at gå af med pension, op til drøftelse.

Jeg har peget på de store muligheder, der er for at udskille fra statens styrelse de områder, der i betydelig grad er forretningsmæssigt bestemt, og som naturligt hører hjemme under det private erhvervsliv eller under kreditforeninger, banker eller sparekasser.

Jeg har henstillet til de private erhverv at give afkald på statstilskud af den ene og den anden art mod til gengæld at få en mindre skattebyrde.

Jeg har henledt opmærksomheden på, at besparelser indenfor statens administration og institutioner kun kan ske, hvis man kan indskrænke antallet af ansatte gennem rationalisering af arbejdet, gennem fornuftig afgrænsning og fordeling af det og gennem anvendelse af moderne redskaber, kontormateriel o. lign.